

Pravo 4995.

W
Kbior proccsow
z 18 wieka

Ch. IV

3 Rubl

3 1/2

1843. III. 163.

№ 4995/

5.
Glade

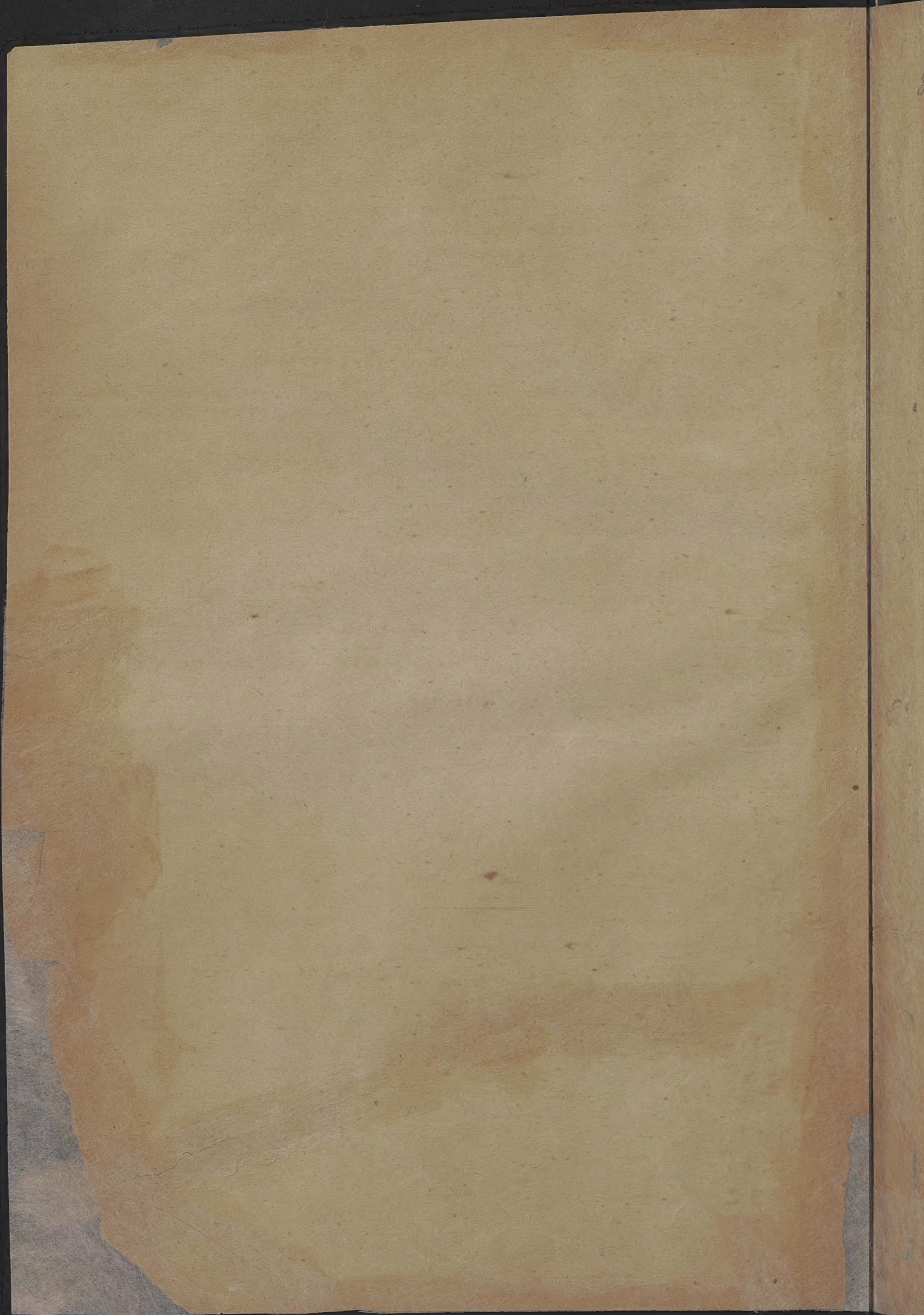
Jakob Geyerström
Rågsbo

Bibliotek för Kar. Geyerström
3

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.
11.
12.
13.
14.
15.
16.
17.
18.
19.
20.
21.
22.
23.
24.
25.
26.
27.
28.
29.
30.
31.
32.
33.
34.
35.
36.
37.
38.
39.
40.
41.
42.
43.
44.
45.
46.
47.
48.
49.
50.
51.
52.
53.
54.
55.
56.
57.
58.
59.
60.
61.
62.
63.
64.
65.
66.
67.
68.
69.
70.
71.
72.
73.
74.
75.
76.
77.
78.
79.
80.
81.
82.
83.
84.
85.
86.
87.
88.
89.
90.
91.
92.
93.
94.
95.
96.
97.
98.
99.
100.

1. Wilno - Ryk.
2. Wigdrowitz - Wichent.
3. Katmanowicz Klawko - Wigdrowitz.
4. — —
5. — —
6. Biskup Wlenis.
7. Rydy - Wichent.
8. — —
9. Wulfowicz - Radziwitt.
10. Leybowicz - Menasowicz. Wigdrowicz.
11. Włócianie Star Wielonowski - Walewski An.
12. Pomiatowsky - Walewski.
13. Frydziński - Micewicz - Jasiński.
14. — —
15. Hausman - Piłtowski -
16. Potocki - Grodno.
17. Brzostowski Xaw - Próżniński Mosibrowsky.
18. Starzewicz - Muszyński - Dedenko.
19. Domanowy. Szpiński. Karmelicki. Rudomina. Ostrowski.
20. Alexandrowicz - Grodno.
21. ~~Aszkowski~~ Gnatonowski. Zab. 14633. III. t. V. Nr. 13.
22. Murzynski - Ryż - Niemcewicz - Krasnodębski.
23. Tęgoborski -
24. Górecki - Wilno.
25. — —
26. — —
27. — —
28. — Berez Kartuzi - Niemcewicz -
29. — —
30. Stoklichiz Star - Shnejko.
31. — —
32. — —
33. — —
34. — —
35. — —
36. — —
37. — —
38. — —
39. — —
40. — —
41. — —
42. — —
43. — —
44. — —
45. — —
46. — —
47. — —
48. — —
49. — —
50. — —
51. — —
52. — —
53. — —
54. — —
55. — —
56. — —
57. — —
58. — —
59. — —
60. — —
61. — —
62. — —
63. — —
64. — —
65. — —
66. — —
67. — —
68. — —
69. — —
70. — —
71. — —
72. — —
73. — —
74. — —
75. — —
76. — —
77. — —
78. — —
79. — —
80. — —
81. — —
82. — —
83. — —
84. — —
85. — —
86. — —
87. — —
88. — —
89. — —
90. — —
91. — —
92. — —
93. — —
94. — —
95. — —
96. — —
97. — —
98. — —
99. — —
100. — —

33. Sokotowski — Wilno
 34. — — —
 35. — Kornelia — Giedroyc.
 36. — — Swirski. — Kowno.
 37. Pustowski — Kowno
 38. Kucemicki — Orzesko.
 39. Dorchinga Franc. — Orzesko.
 40. — Orzesko
 41. Piasecki — Ciernieki, Wotodkowa, Wotodkiny
 42. Odymiec — Zahorka — Rynzward Dycki
 43. Miatopiotowski — Mygiski
 44. Kozłowski — Waniewski.
 45. — — —
 46. Totocko — Kameduli Wygier, Tayler
 47. Wojnicki — Pezarski.
 48. Pohl Jz. — Plater.
 49. Przednicki — Zastaw.
 50. Chrewwar — Przednicki — Marciukiewicz
 51. Marciukiewicz — Radziwiłł, Chreptowski
 52. Sapieha — Sapieha.
 53. — — —
 54. Matusiewicz — Gierkowski — Borowicki
 55. Klemie — Matusiewicz — Cieszkowski
 56. Klemie.

14633 III

40.
G L O S

*W. I. Pana LUDWIKA ORZESZKI Podkomorzego Po-
wiatu Pińskiego Kawalera Orderu S. Stanisława.*

O K A Z U J Ą C Y.

ZE Xieża Franciszkanie Dorohiczynscy Dobra Ziemskie Dombrowa „zwane ze Wsią Pihałami, z Juryzdyką oraz i Karczmami w Miasteczku Dorohiczynie w Powiecie Pińskim leżącymi, niesłusznie „prawem aligenacyi zaięli; które wraz do Stanu Rycerskiego „zwrócić są obowiązani, a z tego zwrotu ma nastąpić skutek „prawa na terażniejszym Seymie zapadłemu ten: — słowa prawa.
„Chcąc ze wszystkich źródeł pomnażać dochody Skarbu publicznego, „ustanawiamy ażeby Dobra i wszelkie majątki które po Oblacie „prawa terażniejszego Jure Caduco do szafunku naszego przy- „chodzić będą i o które za wyszłemi dawniey przywilejami to- „czące się teraz procesa ostatecznemi Dekretami ukończonemi „nie są, po odeysciu onych i obięciu w posessyą per privilegium, „w następującym sposobie pożytek do Skarbow tak Koronnego „iako i W. X. Litt: przynosiły, Z Dobr leżących Jure Caduco „otrzymanych Dziedzicznych Ziemijskich, lub Miejskich po wy- „prowadzoney taxie przez Urząd Ziemijski czyli Grodzki, lub Miey- „ski Dobrom tym przyzwoity, połowa szacunku tych Dobr, do „Skarbu raz na zawsze opłacić się ma, czego dozór Kommissyom „Skarbowym zalecamy, po opłaceniu zaś do Skarbow Rzplitey „połowy szacunku Dobr prawem Kaduka otrzymanych; groź „dziesiąty całkowitey intraty Dziedzic tychże Dobr, iak i inni „Ziemiańskie opłacać będzie. —

Rodzay Sprawy z Xieżą Franciszkanami interessuiąc dawniey prywa-tną między Obywatelami własność, dziś potym prawie bliżey in-teressuiąc Publicznego Skarbu Rplitey dochod, i w dwoiakim iuż znaczeniu nietylko przed obliczem Sądu, ale i całej powszech-ności stawa; bo iuż dziś podatek więcey iak niegdy dotykając każdego, Czułym bydź każe każdemu strużem na całość i świę-tość tego podatku, który według praw publicznych zaznaczenia pomnażając źródła, ulgę przynosi prawym Possessorom.

W dwoiakim więc względzie, brać dziś należy fundamenta Praw za-kazujących aligenacyi, bo rodzaj materyi Ekonomiczno-Skar-bowey wpłynął do Sprawy; bo oraz zmniejszenie Dobr Ziem-skich w Stanie Rycerskim, iest srogim przestępstwem Ustaw Na-rodowych — A zatym należy ściśle iść się sprawiedliwości, aby i prawa świętość ocalić, i ufności w Prawach Obywatel-skiey niezdradzić, i Skarbowi Publicznemu upadku niezrobić, to zaś wszystko zapewna skazy uydzie, iесли głos Praw na-stępnych, Stanie się głosem szacunku, i posuszeństwa Pra-wu, a nie wzorem wynalazku do klemencyi, lub innych przy-widzeń, nad Prawo, Sprawiedliwość, i cnotę, przez Xieży Fran-ciszkanów wciskać się mogącą.

§.
Konstytucya 1635. R. na karcie 855. rzekła temi słowy: — „Dobra „Dziedziczne Ziemskie od Stanu Rycerskiego, ani donacyami, „ani

„ani wendycjami, ani Sukcesjami, pod jakimkolwiek pretextem, niemogą być aligenowane, ani ordynowane, ani zatrzymane, ale wiecznemi czasy mają być w rękach i Possessyi Osób Stanu Rycerskiego.

„Loco 2do Chcemy tedy mieć, żeby Urzędy wszelakie tak Ziemskie, iako i Grodzkie, czasy wiecznemi tego przestrzegały, aby żadnych zapisów, Donatyw, Wendyciów nieprzyimowały do Akt Trybunałskich, Ziemskich i Grodzkich, albo Woiewodzkich, i któreby pomienione dobra miały avellere od Possessyi realney i istotney Stanu Rycerskiego, pod utraceniem Urzędów, i Dóbr swoich Dziedzicznych własnych, toż się ma rozumieć o Metrykach naszych utriusque Gentis z tym dokładem, że ieżliby Pieczętarze nasi w czym co przeciwko tey Konstytucyi wykroczył, na Seymie za Instancją Posłów Ziemskich sprawić się z tego będą powinni, salva nullitate alegationis inscriptionis.

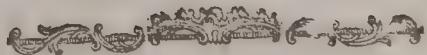
Są wprowadzie tym Prawem dozwolone nowe Fundusze, ale zaraz reguła położona taka: — „Ea adjecta cautella, żeby ten który Fundusie takto pectore in facie zupełnego Sądu Ziemskiego, przy rezygnacyi takowey rzekł te słowa: — Sub fide, honore, et conscientia, Deum testor że taką Fundacją czynię z Dóbr moich własnych, żadnych pieniędzy za nie niewziąwszy sine ullo Condictamine, ale ex puro Zelo, et propria mera liberalitate nieczyniąc nic in Fraudem teraźniejszey Konstytucyi, i Prawa pospolitego. Co ma być przy rezygnacyi in Acta inserowano.

Ta kondycja troczyłym Prawa nakazem, nie dla zartu, i nie dla próżnego słow dźwięku jest Obywatelom założona, ale w świętym znaczeniu ślepego posłuszeństwa i wykonania okazuje się, bo nikt wywolnić z pod obowiązku tego nie może pierwej; chyba za zniszczeniem przez Seym Prawa; Seym zaś czyli Rzpita sama, nietylko te Prawa Normalne w swojej całości dotąd utrzymuje; ale nadto strzegąc położonych Kondycji wszystkie Fundusze nowey erekcyi niszczy, co są w czymkolwiek odstępne od powyższych reguł: — Słowa Konstytucyi —

1669. Ru na karcie 16. — „Dobra Dziedziczne na nową Fundacją sine Consensu Reipublicae Contra Constitutiones oddane iako prawu przeciwne & vim Ordinationis w sobie mające, aby nullitatis były tak w Koronie iako i W. X. Litt:

Omijają się inne prawa, które w ieden cel biją, aby Dobra Ziemskie Dziedziczne nieprzechodziły do rąk Stanu Duchownego i aby tym prawom każdy Urząd posłuszeństwo czynił, niedopuszczając vim Ordinationis w sobie okazujących zapisów, alias niedając miejsca i względu tym Zapisom, które etiam nowy przynosząc Fundusz, są contra Konstytucyi 1635. Roku obowiązujące do koniecznego zachowania włożonych reguł, gdyż późniejszy prawda odzwierciedla się do pierwszych są najmocniejszym fundamentem tey prawdy, iż sama Rzeczpospolita nie śmiała nigdy rozwołać swoich ustaw, ani dać moc któremukolwiek Sądowi większą nad swoje Kardynalne Uroczyście prawa. Cytują się w tym miejscu słowa Konstytucyi 1726. Ru.

„Lubo to wiele prawami i Konstytucjami Seymowemi specjaliter Ru 1631. 1635. 1669. i 1676. per expresum warowano jest ażeby Stan Duchowny nec modo donationis, neque venditionis neque hipotecae, neque alio titulo Dóbr Ziemskich także Miejskich a vel-
„lere

„Ile do siebie nieważyl się, iednak iż po Konstytucyi 1635. Ru
„wiele Klasztorow i Zakonow, także Xieży Plebanow i innych
„osob Duchownych utriusque ritus Romani & Græci wiele Dobr
„takowych do Duchowieństwa vario titulo częścią za Testamen-
„towymi Legacyami &c. Częścią też pretextuosis Foundationibus
„non secundum dispositionem Konstytucyi 1635. Ru Circumscri-
„ptam factis poprzyczyniali, przeto reasumuiąc pomienione Kon-
„stytucye Cavetur, aby żaden nieważyl się qualicunque titulo
„Dobra Ziemskie, lub Mieyskie do Stanu Duchownego excepta
„Fundatione de nova radice nonnisi prævia pierwiey Constitu-
„tione na Seymie avellere, alias takowe actus pro nullis & iritis
„deklaruiemy, i wszelkie takowe Dobra ad delationem Cuius
„cunque nobilis confiscationi subiacere mają, których połowa De-
„latori, a druga połowa ad Distributivam iustitiam nostram Jure
„Caduco personæ nobili Conferendo należeć ma.

Pó prawie tym odnawiającym frogosć i porządek Konstytucyi 1635.
Roku, nakazuiącym Urzędow konfiskować Dobra zainwolwowane
i jakimkolwiek pretextem i tytułem z wyboczeniem od reguł pra-
wa 1635. a niemaiącym Konsensu samey Rzeczypospolitey, sil-
niejszy w sferach Obywatelskich i w sferach Duchownych głos
cnoty odzywać się był powinien, aby pierwsi strzegli praw cało-
ści, a drudzy niebrali Dobr takich, których fundament na ruinie
i znieważeniu kondycyi 1635. Ru prawa był opierany.

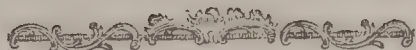
Lecz gdy Duchowni umieli wpaiać przeciw prawu publicznemu, sen-
tymenty różne i pod płaszczem pobożności, wiele Dobr ieszcze tra-
fnie do siebie zabierali, znowu zatym Konstytucya 1768. Ru na
karcie = „ Rzekła: że nawet nowe Fundusze chociażby w za-
chowanych regułach prawa 1635. Ru, mieysca niemaią bez po-
przedzającego samey Rzeczypospolitey Konsensu: — słowa Kon-
stytucyi.

„Konstytucye 1635. 1669. 1726. &c. 1676. względem nieoddalania
Dobr Ziemskich favore comunitatum Stanu Duchownego reasumuiemy, i od terazniejszey Konstytucyi sine Consensu Rzplitey
„Fundacyi nowych i zapisow sub nullitate ichże czynić zakazuiemy.

Maiąc przed sobą te wszystkie prawa, trzeba obok ich złożyć czynność
Obywatela, aby wraz widzieć różnicę postępku od zamiaru pu-
blicznych ustaw, a tym samym aby uczuć w przekonaniu potrze-
bę domierzenia tych skutkow; iakie nieodbitcie na awantaz Skar-
bu Rpltey i Uprzywileiowanego mocą praw złożonych spływaią.

Nietylko po Konstytucyi 1635. 1669. Ru ale i po Konstytucyi 1726.
Ru utworzył się Zapis titulo Funduszowy na Xieży Franciszka-
now, bo w Roku 1749. February 28, Dnia nastanie swe okazuje,
przyznany zaś na Roczkach Grodzkich Pttu Pińskiego w tymże
Roku Mca Marca dnia 7. przez zeszłego JW. Michała Stanisła-
wa Orzeszki Marszałka Pttu Pińskiego.

Wszystkie te prawa tak święte i tak groźne są na boku przed dziełem
bez prawnego Zapisu, bo w naymniejszym punkcie nie jest za-
chowana podległość ustawom Rzpltey, kiedy ten Zapis, w pro-
stym tylko składzie jest uczyniony, przed Grodzkim Urzędem a
nie Ziemskim przyznany. Przysięgą czyli wyrzeczeniem słow
nakazanych, niezastoniony, słowem cał on prawom złożonym
nieznaiomy odrodny, a tym samym podły, bo żadney w prawie
protekcji mieć niemogący. Czytać w tym mieyscu cały ten
Dokument.

Całe te świadectwo w Zapisie, że stanął przed Grodem i przyznał, nie-
zastępuje miejsca tej niecofnionej reguły prawa, która tu się
powtarza.

„Ea adjecta cantela żeby ten który funduje, tacto pectore infacie
„zupełnego Sądu Ziemskiego przy rezygnacyi takowey rzekł te
„słowa: sub fide honore & conscientia Deum testor, że taką fun-
„dacyą czynię de nova radice z Dobr moich własnych żadnych
„pieniędzy za nie niewziowski, sine allo condictione; ale &
„puro zelo & propria liberalitate nie czyniąc nic in fraudem te-
„rażniejszey Konstytucyi i prawa pospolitego, co ma być przy
„rezygnacyi in acta inferowano.

Niech okażą w Zapisie, lub w Aktach te dopełnienie obowiązku wło-
żonego przez prawo, a JW. Podkomorzy oświadcza przyjąć ten
Zapis za prawy, choć, nie jest in facie zupełnego Sądu Ziemskiego
zrobiony, bo i ta nawet okoliczność nie w mocy Sądu, aby mógł
ją tłumaczyć i zwalniać; gdy sama Rzplita tworząc Magistratury
nie udziela władzy tłumaczenia, lub przeistaczania układów pra-
wa, ale porucza straż i zachowaniu świętym obowiązkiem przy-
sięgi na to jedynie wykonanej.

Niech wręcić przyniosła prawo, że Sąd może skasować Ustawę Naro-
dową obowiązującą do zachowania tej przepisanej i w prawo
zamienionej reguły, i może powiedzieć że uznał ją być niepo-
trzebną, natenczas JW. Podkomorzy spokojnym zostanie, i Oby-
watelskim umysłem przyjmie samo-władne konwikcye.

Lecz dopóki prawa przeciwnego nieślyczy, dopóty wierzyć niemoże,
aby Xięża Franciszkanie mogli przeargumentować słowami, tak
czytelne i czyste samey Rzplitey wyroki, i aby ich nadzieia prze-
ciw prawu unosząca się, skuteczniejszą była w Sądzie nad prawo.

Nietylko trudno im przedysputować prawo 1635. Ru w tym czasie,
kiedy każdy i czytać i rozumieć umie; a razem nie widzi tego
w Zapisie, co prawo mieć nakazało; Lecz nadto rzecz niepodobna
odepchnąć wyrok Konstytucyi 1669. Roku, który na nowe Fun-
dusze przeciw Konstytucyi uczynione jest takim.

„Dobra Dziedziczne na nową fundacyą, sine Consensu Reipublice con-
„tra Constitutiones oddane jako prawu przeciwnie & vim Ordi-
„nationis w sobie mające, aby nullitatis były tak w Koronie ia-
ko i w W. X. Litt:

Jeżeli nie contra Konstytucyi 1635. Ru więc Dobra nowa fundacya; a
gdy contra, iak się okazało, więc prawu przeciwna & vim Ordi-
nationis mająca, upada natychmiast przed obliczem prawa i przed
obliczem Magistratury strzegącej prawa.

Nader trzeba twardej zaciętości i twardego uporu, ktoby ieszcze
chciał niewierzyć wyrokom niecofionym Ustaw Rzplitey; a
bardziej ktoby podchlebiał Xięży Franciszkanom, i że oni mogą
zyskać w Sądzie inшы Dekret, nad ten iaki w samym prawie prze-
ciw sobie czytają, boby tym samym utwierdził ich w tym błę-
dzie że Sąd może pokasować prawa, może do inшого celu zwró-
cić i może w ośstatku sam zaaligenować Dobra Ziemskie, które
wydobyć i przywrócić z pod uzurpacyi Duchowney jest obowią-
zany.

Zapewna nikt nie jest taki prócz samych Franciszkanow, chęć zatym
onych unosząca się za Dobrami Ziemskimi; Ziemskim powinna
ulegać racjom i prawom; a niebieskich pobudek i pobożności
nie używać; bo Sam Bóg odrzuca tę ofiarę, która na złamaney
wierze

❦

wierze Narodowi grunt swój zakłada, a raczey która z wy-
dartey Narodowi własności martwy kamień na Ołtarzu wie-
czney utraty składa.

Dobra dostając się w ręce Duchownych staia się ciężarem dla ca-
łego Kraiu, większym niżeli Ordynacye Obywatelskie, bo
tych Dobr nikt już odkupić, nikt się niemi dzielić, nikt za-
dney dyspozycyi czynić niemoże, i dla tego to frogie wy-
mierzone prawem warunki, bo się ostrzegł Narod, że pobo-
żność w inſzey poſtaci zaczęła się do Dobr przedzierać i one
Stanowi Rycerskiemu konſkrować, że iej ſwiętość zwzgarda
praw była prowadzona i wpaiana.

Nayſwiętſza więc pobożność mieſzka w ſercu tego, kto ſzanuje
prawa Narodu, kto tylko tego żąda po Sądzie i po przyſię-
dze Sędziego, czego prawo żądać dopuſzcza iemu, bo te ſą
i Bogu i ſpołeczności miłe żądania.

Niemoże Sąd i ſpołeczność podchlebiać zamiarom Franciſzkanow,
gdy oni chcą na przewróconym porządku uſtaw przywacie
ſwoiey dogodzić, a Skarb Rzplitey oſzukać, ſamą nawet
Rzplitey ſkrzywdzić przez zatrzymanie dłużſze Dobr niewol-
nie zapoſydowanych, zwaſzcza wtenczas, kiedy każde pra-
wo woła na powrót aż do naypóźnieyſzego Seymu.

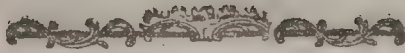
Konſtytucya 1778. Ru zamierzając czas pięćdeſięcioletniey poſ-
leſysi, wyſzłe przed tym prawem Przywileie w niecoſnioney
zachowała moc. *Którey te ſłowa.*

*Foro jednak warując ażeby Przywileie naſze do dnia dzisieyſze-
go na Kaduki wyſzłe po przyzwolitym wprzód in foro
competenti rozſądzeniu, zupełny ſwoy rigor podług praw
dawnieyſzych zachowały.*

Dawnieyſze tedy prawa mianowicie Konſtytucye 1635. 1669. i
1726. Ru mówią do Sądu, że Dobra od Stanu Rycerskiego
contra Constitutiones zaaligenowane wydobyć należy, a
Konſtytucya Seymu trwającego dopiero nietylko ten zamiar
praw dawnieyſzych wſpiera, ale nadto połowę wartości do
Skarbu przeznaczać nakazuje.

Okazawliży niezbite fundamenta do zwrócenia Dobr w Stan Ry-
cerſki nagłące, i wiedząc pewnie że żaden wyſzukany pre-
text nie ſprawi na umyśle przekonania, żeby możnym było
kaſlować Seymowe prawa, abo iaſny nakaz brać w tłuma-
czenie, żeby oraz dawać temu Zapiſowi ſwiętość, któren w
ſamym prawie niema przytulenia, należy bardziey dla cie-
kawoſci przepowiedzieć, oczym Xieża Frauciſzkanie ſłabość
ſwą łudząc, chcą Sąd zatrudnić.

Niewątpi nikt że Franciſzkanie za Zapiſem przyznany w Gro-
dzie Pińkim od JW. Orzeſzki w Ru 1749. ſtali ſię choć nie-
prawymi właścicielami Dobr zapiſanych, bo ta prawda czy-
ta ſię w złożonym Zapiſie, bo oraz ta prawda wſpiera ſię In-
tromiſſyą, czyli wwiązaniem pod Rokiem 1750. Maia dnia 6.
czynionym, a tegoż Roku i Mieſiaca dnia 9. w Grodzie Piń-
kim

Pińskim zeznanym. *Co takż widzieć i czytać w złożonym widymusie.*

Z tey prawdy. Dokumentami przyznanymi wyobrażoney, druga wraz stawa prawda: że Orzeszko stracił bez powrotu te Dobra, dla tego, że dał zapis i przyznał, a Franciszkanie choć illegalney stali się possejsyi Aktorami, już więc do tych Dobra nieprawym Zapisem oderwanych, żaden z Sukcesorow i sam Orzeszko nie miał wstępu, ale powrót ich oznaczony drogą szafunku Królewskiego i drogą publiczney delacyi, a nie sukcesyi.

Jeśli zatym sam Orzeszko wrócić się do Dobra niemógł zapisanych Xieży Franciszkanom, jeśli wizerki Zapis być zniesiony nie może przez tego, kto go czyni i przed Urzędem zeznaie, a to podług Kardynalney przeestrogi Art; i. i 6. Roz; 7. Toć nayoczewistsza prawda, bije każdemu w oczy, że po wydanym Zapisie i po straconym przezeń Aktorstwie, tyle służy aprobata Sukcesorow, ile umiarłemu lekarstwu.

Niemia już tam Sukcesyi dla nikogo, gdzie Zapis przecina własność: niemógł sam Orzeszko dawszy Zapis przyznaną Franciszkanom, dać go na kogo innego, a to przeto iż już stracił prawo swe wydaniem pierwszego Zapisu, a jeśli dla innego dawać Aktorstwa był bezmocny, tym samymi nowe czynić rozrządzenia dla samych Franciszkanow względem Dobra pierwey zapisanych nie miał zdolności, i dzielney od Publicznych ustaw władzy niewidział; Tym więcej Synowie jego zostając wyzutymi z Sukcesyinyego Aktorstwa. Składać się chcą Xieża Franciszkanie Testamentem zezłego Orzeszki, który zapisawszy wszystkie swe Dobra Wnukom. zalecał Synom, a by oni naprawili błąd jego przeciw Publicznym Ustawom zrobiony, w zaprzyśiężeniu Funduszu.

Ten Testament jest bliższym świadkiem nieważności Zapisu, bo sam Orzeszko wyznał jego nieprawość uznając potrzebę zaprzyśiężenia, ale iak sam niemógł kroku dalszego nad prawo posunąć, iak sam niemógł tego przywłaszczyć, co od momentu Zapisu szafunkowi Króla ulegało, tak tym bardziey niemógł wlać moc na Synow, którym i Sukcesyi, do Dobra, i Aktorstwa do Zapisu nie zostawił. *Czytać w tym miejscu dwa Testamenta Orzeszki w datach.*

1749. i 1750. z ostatnim addyamentem pod dniem 8. Aprila, w których i to uważać iakimi ufilnościami pracowali Franciszkanie na wyzucie z majątku. Gdy się okazują wcisnione Dobra Torhoszczyce iasnym atramentem i charakterem dla nich, a o które Dobra musieli Orzeszkowie długi wieść proceder niż pokonali nieprzyzwoitość, i niż mogli wydobyć z ich rąk zachwycone Dobra.

Grzech ten Xieży Franciszkanow, dla tego tu uważać należy, żeby wraz widzieć iakimi to drogami pobożność ich uwijała się; żeby poznać dokładniey, że oni więcej Dobra pilnowali, niż wychodzącey duszy z ciała, bo wraz sami zabrali i majątek

iatek i papiery, i sami tak ten Testament aktykowali. *Co wi-
dzieć na Testamentcie w świadectwie takim.*

„Roku 1750. Mca Maia 4. dnia comparendo perfonaliter w Bogu
„Przewielebny JX. Antoni Olechnowicz Gwardyan &c. ten po-
„wtórny ostatni suplement Testamentu w Bogu zeszłego JW.
„JP. Michała Stanisława Orzeszki Marszałka Pttu Pińskiego do
„Akt Grodu Pińskiego podał. „

Przykładna więc z Duchowney nauki na tym testamentcie experien-
cyi; gdzie cały majątek Torhoſzczyce zwany zfabrykowaną
ręką wydarć Sukceſſorom krwi uſiłowano, i ony wraz zabra-
no, aż do zniszczenia Sukceſſorow wykretnym procederem
nim zdołali w fałſzu pokonać i odzyskać: Przykładne ſą ich
aż do obrzydzenia i wſtrętu poſtęпки, kiedy właſni potomko-
wie, właſne dzieci niemogli być tak ſzczęśliwemi, żeby ſami
wprzód i papiery i Dobra po Oycu wzięli.

To tedy wſzystko ieſt, co uſprawiedliwiać może intencye czynią-
cego, na łonie ſamych Xięży wzroſt ſwój biorące, i co powin-
no wzbudzić Sadową czulość bardziey do ohydzenia przed
publicznoſcią takich zamiarow, niż do okrycia pozorami tey
niegodziwoſci.

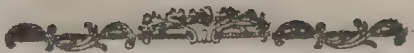
Opierając ſię tedy na dałſzych tych to Testamentow inwolucyach,
chcieli ſię Franciszkanie legitimować i na zagarnionych przez
Zapis 1749. Ru Dobrach, iakoż popierając zamiar, wzięli drugi
Zapis od Syna to ieſt od W. Antoniego Orzeszki Marszałka
Piń: niby aprobacyny pod datą 1762. Ru 9bra dnia 20. z przy-
znaniem na Magdeburyi Horodeſkiey. *Którę, w tym miej-
ſcu czytać.*

Czuła wſzakże krew właſna, że krok Duchownych był krokiem dla
nich zguby, a dla praw pogardy, i dla tego wraz zoſtał uczy-
niony Manieſt pod Rokiem 1763. Aprila 6. w teyże Magdebu-
ryi. *Którę czytać*

Lecz choćby Manieſtu nie było, i w rzeczy ſamey potrzeba nie-
wypada mieć ony, gdy ſzaſunek Królewſki, w tych Dobrach,
a nie Sukceſſya okazuje ſię, ſama nawet czcża i nadęta z ſie-
bie korroboracya pokazuje tylko uſilnoſć nie zaś pomoc Za-
pisowi pierwſey przez Oyca, zeznanemu, i żadney reſtrykcyi
niemaiącemu.

Zgłębić dopiero dałſze zdrożnoſci i błędy tey to wyproiektowa-
ney korroboracyi: namowiony ieden z Synow niemaiący w
tych Dobrach ani Aktoſtwa, ani Poſſeſſyi, ſtawa przed Ma-
gdeburyą Horodecką Magdeburya po Magdeburſku czyniąc
i myſłąc bredzi, tak iak błędni Franciszkanie prowadzą, to
ieſt przyimuie nie Zapis, ale iakieś fantazma, ryſuie w tych
fantasmach dziwotworne ſwiadectwo, bo mówi że JP. Antoni
Orzeſzko podług Konſtytucyi 1717. Ru zaprzyſiągł. *Słowa
tey Suſcepty*

*Satisfaciendo Legi o Funduſzach de nova radice Konſtytucyą
1717. lata, zaprzyſiągł tenże W. J. P. Antoni Orzeſzko Mar-
ſzałek Pttu Pińskiego na dniu dwudzieſtym Mieſiāca 9bra,*

*takowy Fundusz ze wszystkich onego jako prawdziwym i
sprawiedliwym wyrażeniem zaprzysięgł, co jest do Xiąg
P. K. Mci Magdeburgi Horodeckiej przyjęto.*

Jaka cytacya Konstytucyi, taka i prawda tych Magdeburchykw
krzyżakowych, którzy nieumiejąc czytać i pisać, krzyżami
naprowadzonemi, wiarę publicznych ustaw i roztropności
zmażali; bo wzywając świadectwa Konstytucyi 1717. Ru o
Funduszach, przeświadczyli publiczność, iż niewiedzieli do
czego się piszą, i co przyjmują, gdy tey Konstytucyi niema,
i gdy tylko Konstytucya 1635. Ru jest prawem normalnym
do twierdzy funduszow.

Wymysłona przez nich samych Konstytucya tyle pomaga uroionej
aprobacyi, do ila sama ma względu przed okiem publiczności
i Sądu, a gdy iey w naturze niema, toć na iey fundamencie
oparte dzieło, temu chyba stanie się jakim wrażeniem, kto
podobnie pisać i czytać nie będzie umiał, i kto do bredzą-
cych większą ma skłonność, niż do prawa, sprawiedliwości i
iustej prawdy.

Lecz pozwolić na moment, że ta korroboracya, nie już podług
Konstytucyi 1717. a o której oni i nieślyszeli nigdy, cóż ztąd
za awantaz dla Franciszkanów, gdy Konstytucya 1635. Roku
niekaże przez Plenipotentow zaprzysięgać, ale samemu in fa-
cie zupełnego Sądu Ziemi; niekaże później, ale wraz kiedy
Zapis przyznał, bo później już niema żadnej własności, i
byłoby prawo niedoskonałe, gdyby albo samemu, albo Pleni-
potentowi dozwalało zaprzysięgać, wtenczas kiedy już prze-
stał być Aktorem.

W Roku 1749. zrobiony i przyznany na rzecz Xieży Franciszkanow
Zapis, przez JW. Orzeszkę, a w Ru 1762. 20. gbra mniema-
na korroboracya w lat 3. i w 9. Miesiący.

Mogłżeby sam zeszedł Marszałek Orzeszko po przyznany Zapisie,
w lat blisko cztery przyśięgać że te Dobra są jego własne,
kiedy wyraźne krzywoprzyśięstwo byłoby mu w oczy, że już
nie jego własne, ale od lat czternaście Xieży Franciszkanow te
Dobra, bo im dany służy Zapis, bo oni acz nieprawnymi stali
się jednak wraz Aktorami.

Dla tego wszak Konstytucya 1635. Ru przy przyznaniu Zapisu, ka-
że przyśięgę uroczytą przed Sądem spełnić, bo po przyzna-
niu niemoże nikogo do krzywoprzyśięstwa obowiązywać. —
*słowa prawa: Deum testor że takową Fundacyą czynię z
Dobr moich własnych.*

Własneż to jego Dobra, gdy on czterma laty pierwiej przestał
być Dziędzicem, a więc na krzywoprzyśięstwo ten narażał-
by każdego, ktoby przewrótnie chciał myśleć, i od wyraź-
nego znaczenia prawa 1635. Ru odbiegać.

Sam tedy Orzeszko Marszałek niemógł takiej przyśięgi wykonać,
bo już stracił Aktorstwo Dobr przez Zapis, a iakże mógł u-
czynić kogo Plenipotentem do podobnego wyrzeczenia słow
w Kon-

w Konstytucyi 1635. Ru zamkniętych, gdy te Dobra i w cudzym Aktorstwie i w cudzey possessyi już zostawały. Jak mógł powiedzieć Plenipotent te słowa *Deum testor*, że taką Fundacją czynię z Dobr moich własnych, kiedy własne Franciszkańskie, a nie iego, ani Pryncypała iego który go mniemanym Plenipotentem czyni.

Groza jest myśleć tak haniebnie, iak Franciszkanie modnym sposobem czyniąc Restrykcyę, do krzywoprzysięstwa ukazują drogę i chcą grzech ieden złego Zapisu, kryminahym okryć postępkim krzywoprzysięstwa.

Dla tego więc Magdebnrskie świadectwo odwołało się do Konstytucyi 1717. Roku, bo W. Antoni Orzeszko niemógł podług Konst: 1635. Ru uczynić naymnieyszey chęci do krzywoprzysięstwa, a podług Konst: 1717. niezgrzeszył, bo iak iey na świecie o Funduszowych przysięgach niema, tak i przysięgi przed Magdeburczykami nie było.

Z każdej więc strony, płonne są tylko od Franciszkanow zabiegi którzy nawyknieni do łudzących postępkow, potrafil tak i z JW. Podkomorzym teraz procedującym postąpić, to jest: wyżądali na JW. Podkomorzym, aby nabył prawo Przywileiu od JP. Punikiewskiego, z tym oświadczeniem, iż słabe fundamenta naszej possessyi nieczynią nadziei utrzymania Aktorstwa, aby więc na siebie nabył, a im przez wzgląd Summę iakową wyznaczył.

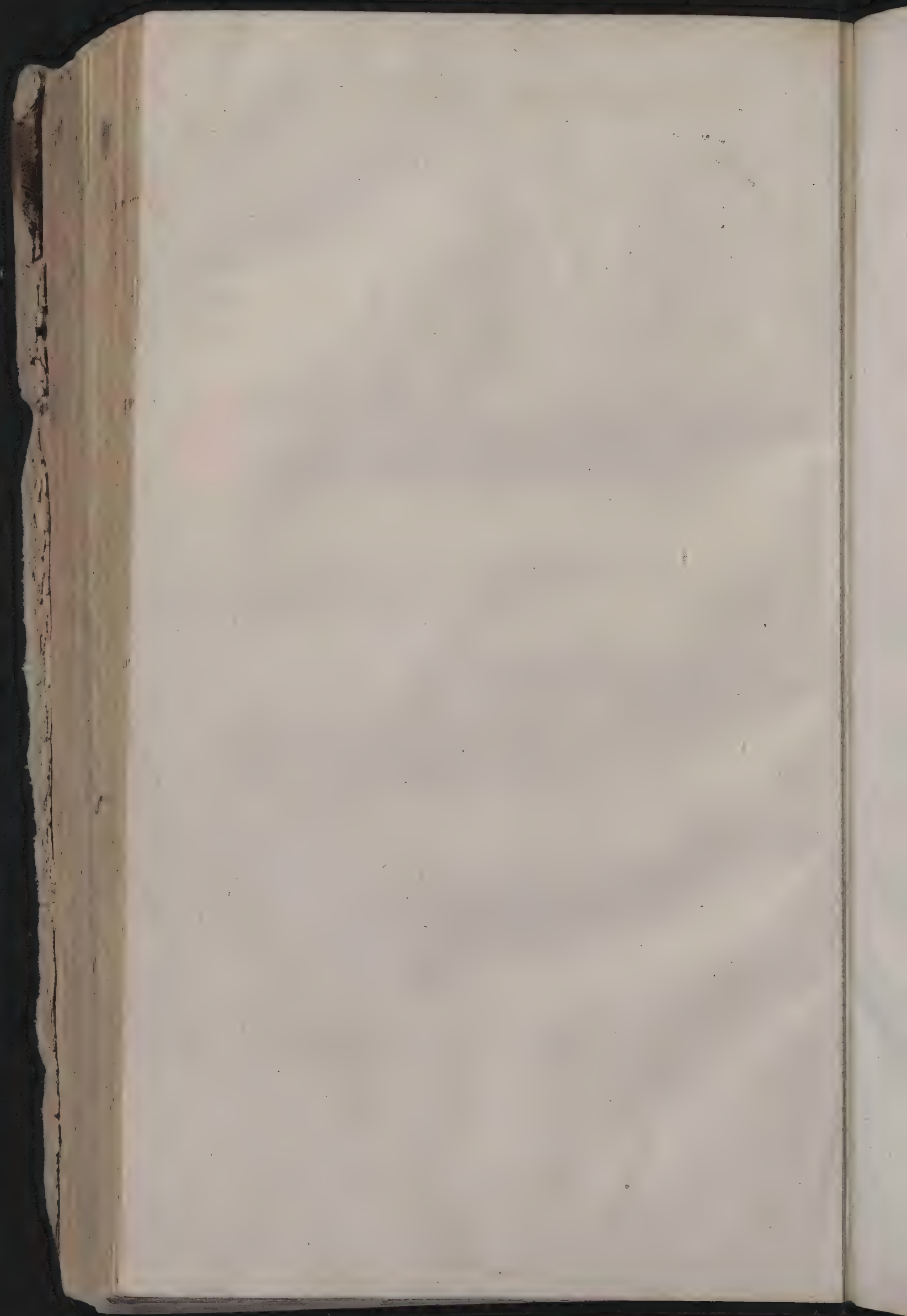
JW. Podkomorzy skłania się do tey reprezentacyi tym chętniey, że wpuszczony possessor pośród iego Dziedzicznych gruntow, wieleby przykrości sprawił, i że słusznieyszym jest utrzymać te Aktorstwo w domu tym, z którego wyszło, nabywa więc datkiem znacznym Summy Punikowskemu. Jak świadczą Dokumenta transfuzyine, które czytać.

Gdy zaś to dopełnić i chciał w układ wejść z Franciszkanami, oni wraz na zwyczaje udali się bezdroże i przymusili do tego, że procederem wypadło szukać zabezpieczenia nietylko daney Summy, ale i Dobr tych przeto: że przemilczywając znowu drugi po dziesięciu leciech, wzięby Przywilej podług zamierzenia Art: 45. Roz: 3.

Nietylko więc za ich ufilnością nabył od Punikowskiego, ale nadto sam na siebie wziął Przywilej na Possesye Jurydyczne w Mieście Dorohiczynie, któren widzieć pod datą 1778. pod dniem pierwszym Julii wespół z Przywileiem Punikowskemu wydanym, a datę 1777. Ru Mca Czerwca noszącym.

Z tych zatym złożonych praw, Zapisow, i przyczyn żąda JW. Podkomorzy Przyśądzenia natychmiast Folwarku Dombrowy z Wsią Pihafy zwaną: razem z Juryzdyką i Karczmami w Miasteczku Dziedzicznym Dorohiczynie, skasowania nieprawnych attentatow, uznania aktow kalkulacyi i weryfikacyi od czasu złego załącza, i zwrotu expens procederowych dziesięciu tysięcy Zł: Pol:

Ostatek Konwikcyi do Repliki.

1.
o
o
a
e
u

BIBLIOTHECA
UNIV. CASI
GRADUENS

